

A rendszerváltás után jelentős átrendeződés ment végbe az erdőgazdálkodás területén.

A változások közül kiemelendő, hogy az erdők mintegy 40%-a került magánkézbe, és hogy az állami erdőgazdaságokban megszűnt vagy jelentősen csökkent a tényleges erdőgazdálkodói tevékenység, és ezen cégek gyakorlatilag vagyonkezelőkké váltak.

A megszűnt termelészövetkezetekből vagy az állami erdőgazdaságokból „kisodródott” kollégák, főként er-

désztechnikusok, előbb kényszervállalkozók lettek, majd egyre magabiztosabb vállalkozókká váltak.

A munkájuk nélkül ma már semmiféle erdőgazdálkodás nem képzelhető el, tevékenységük meghatározóvá vált a szakmai munkák területén.

Ilyen erdész-kollégák munkáját szeretnénk bemutatni az elkövetkezőkben, nem feledkezve meg a megrendelőikről, a megbízóikról, a vagyonkezelői oldalon álló állami vagy magánerdő erdészekről, -tulajdonosokról sem.

Csordás Nagy László – „az erdőmester”

Amikor 2003 nyarán leégett a dabas-gyóni fenyvesünk, és a tulajdonostársaimmal együtt borzongva néztük az üszkös facsonkokat, bizony nem gondoltuk, hogy ide valaha is egy életképes erdő tud varázsolni egy erdész-kolléga.

A szakmai és pénzügyi gondokon túl meghatározó volt az időtényező is, mert a megégett és „hamvában megfőtt” fatörzsek kérge táblákban hullott le, és várható volt azok befülledése és a szűninvázió is.

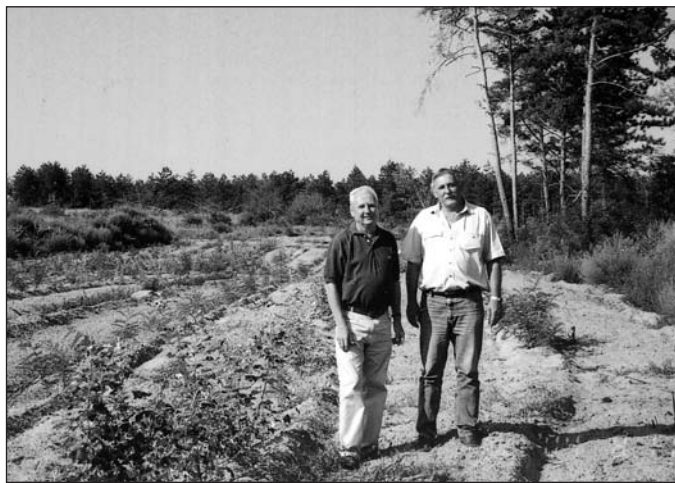
Az erdőnket az Erdőmester Szövetkezet mentette meg, és mint egy fönixmadarat élesztette újjá a tűzvész után.

Ekkor ismertem meg Csordás Nagy Lászlót, a cég igazgatóját, aki hihetetlen biztonsággal és korrekt feltételekkel vállalta el az erdő letermelését és felújítását, és a munkákat a megállapodásunk szerinti határidőkre el is végezte, illetve végeztette.

Mint említettem különösen sürgető volt az időtényező, hiszen a letermelést azonnal meg kellett kezdeni, majd a faanyagot kiszállítani és értékesíteni, de a tuskózást, tuskóletolást, a mélyforgatást, simítózást, a csemetebeszerzést és az elültetést is meg kellett szervezni és úgy összehangolni, hogy a terület egyik végében még ott álltak a fák, míg a másik oldalában már ment a mélyforgatás, és mégsem léptek egymás sarkára a vállalkozói csoportok.

Csordás Nagy László a munkaszervezésben még a NEFAG Pusztavacsi Erdészetiénél szerzett rutint, ahol előbb erdésztechnikusként, majd faipari üzemmérnöként minden szakágat megismerhetett, az erdőműveléstől a fafeldolgozásig, sőt a vadgazdálkodást - vadászatot is itt kedvelte meg.

Amikor az erdőgazdaság a faüzemét

A felújított vágástér műszaki átvétele. Balról: Csordás Nagy László, mellette Pávó Árpád erdőfelügyelő.

eladta és a gazdálkodási tevékenységét is leépítette, Csordás Nagy László lépést váltott, és a harmadik szektor felé vette az irányt.

A Monoron szerveződő Telegdy-féle társas erdőgazdálkodás jó iskola volt sokak, így az ő számára is, és ma is az ott megismert, megtanult és továbbfejlesztett vállalkozási stílus a cégük munkamódszere.

Ha valakinek nincs erdeje, de erdészeti tevékenységet szeretne folytatni, akkor el kell hogy vállalja mások erdejének gondozását vállalkozóként, megbízottként, társulásként vagy szövetkezetként, és az Erdőmester Szövetkezet is ezt az utat választotta.

Dolgozik erdőgazdaságoknak is, de elvállalja a kisnyugdíjasok kis erdejének gondozását erdőgazdálkodóként, például felújítja mások leégett erdejét, miként a miénket is.

Nem feledkezhetünk meg Pávó Árpád erdőfelügyelő kollégánk hasznos fafajmegválasztási tanácsairól sem, így az akác-szürke nyár-akác-pusztá szil soros elegyítéssel felújított erdő műszaki átvétele során örömmel konstatálhatjuk, hogy az időbeni és szakszerű őszi munka (meg a szerencsésen esős tavasz

és nyár) szép állományt eredményezett, és ami meglehetősen ritka ilyen rossz homokon, hogy még pótlást sem kellett előírni.

Némi riadalmat okozott ugyan, hogy az „erdőszéli” nyulak (nem mezei és nem üregi) megsaporodtak a környéken, és foltokban afféle „akác veteményeskeretet” hoztak létre, ami abban állt, hogy a folyamatosan töre rágott csemetéken mindig friss és zsenge hajtások nőttek, melyeket időben lerágva újabb friss és zsenge táplálékhoz juthattak.

A megértő erdész - vadász szív ilyenkor nem háborog, mert mit is érne az erdő egy kis vad és vadkár nélkül?

Az erdészeti vállalkozási szerződéseket megfogalmazni, megkötni és végrehajtani nem könnyű feladat, hiszen a jogi, szakmai, pénzügyi, garanciális szempontok egyaránt fontosak lehetnek, ezért sok helyütt szerzői jogi igényeket is fenntartanak a szerződéses „blankettákkal” kapcsolatosan, a pénzügyi kérdéseket pedig – természetesen – mindenki bizalmasan kezeli.

A közöttünk létrejött szerződést is csak azért mutatjuk be, hogy segítsünk másoknak is a maguk lehetőségeit - érdekeiket megfogalmazni, és ezt a jó szokást a következő riportoknál is szeretnénk megtartani.

Csordás Nagy László nem felejt el kihangsúlyozni, hogy munkájában mennyire segítik a munkatársai és a szövetkezet elnök asszonya, aki nem más, mint a felesége.

Amikor elbúcsúzunk, éppen betoppan egy erdőtulajdonos bácsika és az „Erdőmestert” keresi. Én rámutatok Lászlóra, majd elköszönök a jövevény-től is. Isten áldja Bácsikám!

Kép és szöveg: **dr. Czerny Károly**